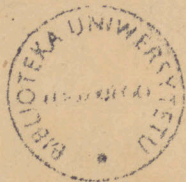

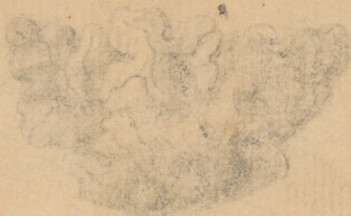
Thumys

Rumys

Akc. Rps 6136

200, -

Mu 30/81/16
10.2

Modlitwa do Boga.

o wszelkie dobro.

Wzręchmogący, wieczny Boże! Oto przychodzi do Ciebie jako słaby do mocnego, jako potrzebujący do swego dobrodzieja, jako dziecko do swego Ojca.

W imię Jezusa Chrystusa, proszę Cię o wszystko, co mogę, o cnotę, i moje prawdziwą szczęśliwość pomnożyć moję. Podaj mi czego potrzebuję; udziel co mi jest zbawionego i korzystnego; zeslij wszystko na mnie jak sam chcesz; i bądź Ojciec i zawsze Bogiem moim, który mnie wspomaga, moim pastorem, na którego się spuszczam, prawdziwym, którym we wszystkich moich ciężkościach!

Ojciec! Twoja mądrość niech mnie prowadzi; Twoja łaska niech mnie utrzymuje; Twoja miłość niech mnie rozrusza; Twoja dobroć i Twoje miłosierdzie niech mnie cieszę; Twoja sprawiedliwość i wzmocnia; Twoja wzręchmość broni.

Synus Boga! Twoje wcielenie się niech będzie podpora i podzięką mojej wiary; Twoe słowa, moją nauką; Twoe życie moim wzorem; Twoa postać moim przykładem; Twoja ciepłota, moja moc; Twoa niewinność, moim poświęceniem; Twoje posłuszeństwo moja sprawiedliwość; Twoja miłość moim

odkupieniem; Twój Krzyż, moją chwotę; Two-
ją śmierć memm życiem; Twoje ^z martwych wsta-
nie i wniebowstąpienie, moją nadzieją; Twój sąd
mojem wniejsiemi do nieba!

Duchu Święty! oświeć mój rozum; poświęć me,
ję wola, wesprzyj mnie w postęromnieniu mo-
jich namiętności, i wzmocnij mię do wszyst-
kiego dobrego, abym poznata prawdę grzechom
się brygorita za niego ratowała odsata, się inoicie
i nie utracita bawienia.

Daj mi o Boże! serce czynne do dobrego, daj mi
nadzie w nadziei, gorliwość w modlitwie, daj mi
miłość synowską, uczyni mnie doskonałym w po-
stuszenistwie. Daj mi, Boże, abym był czystym
w myślach, prawdziwym w mowach, wstydlivym
w obcowaniu, karnym w obyczajach, cierpliwym
w smutku, poczciwym w postępowaniu, rozum-
nym we wszystkim.

Daj mi o Boże! rozum do poznania Ciebie, Two-
ich nstasności, Twojej woli, Twoich urzo-
ków, abym mądre myslata, i mowita,
przeromie postępowata, i te od dobrego rozroz-
niata i dobre sądzita!

4

Nadewszystko niech się miłoso we mnie pomna-
nia i uczyni mię sprawiedliwą, ażebym
dla mego bliźniego to uczyniła co powinien
każdy dobry chrześcianin, i ażebym mu
chętnie zyczyła ex em go Opatrzności obdarzyć.
Zachowaj mię o Boże w zgodzie z moimi domo-
winkami i współdziałaczami, w skromności
i pokorze dla starszych, usługę dla każdego
go. Daj, Panie ażebym szczerze dziękowała me-
mu bliźniemu, z każdym zyczącą w spokojności,
średnie pokoj utrzymywała, i szczęście drugich,
ile możności pomnażać! —

Leż zachowaj mnie od niebezpiecznego to-
warzystwa. Niech ostrożność i czynność
wśródnie mi towarzyszy, ażebym uniknę-
ła złowrocziciela, ażebym moją Religiją moim
postępowaniem uczyniła, cnotę w sercu moim
mocno ugruntowała, i ile możności powoła-
ność i moralność rozszerzała! —

Daj mi także, Ojciec mój, tyle światła do-
breńnego Bogostawienia, ile Twój mądrość
i dobroć widzi być potrzebnem dla mego do-
bra.

Daj mi pokierujże spokojnie i od zaxitow
wolne serce, i takie siły ciała, które dopo-
cowi tego życia są potrzebne. Przewi mi
moje życie, jeżeli Ci się podoba, taki stu-
go a i przez moje dobre postępkii, wyższego
życia godną się nie stanę

Daj także o Boże mój, miłosci i dobrożyci,
liwosc każdemu bliżniemu ku mnie, aże-
bym miała radę gdy rady; pomoc gdy po-
mocy; obronę, gdy obrony potrzebuje.

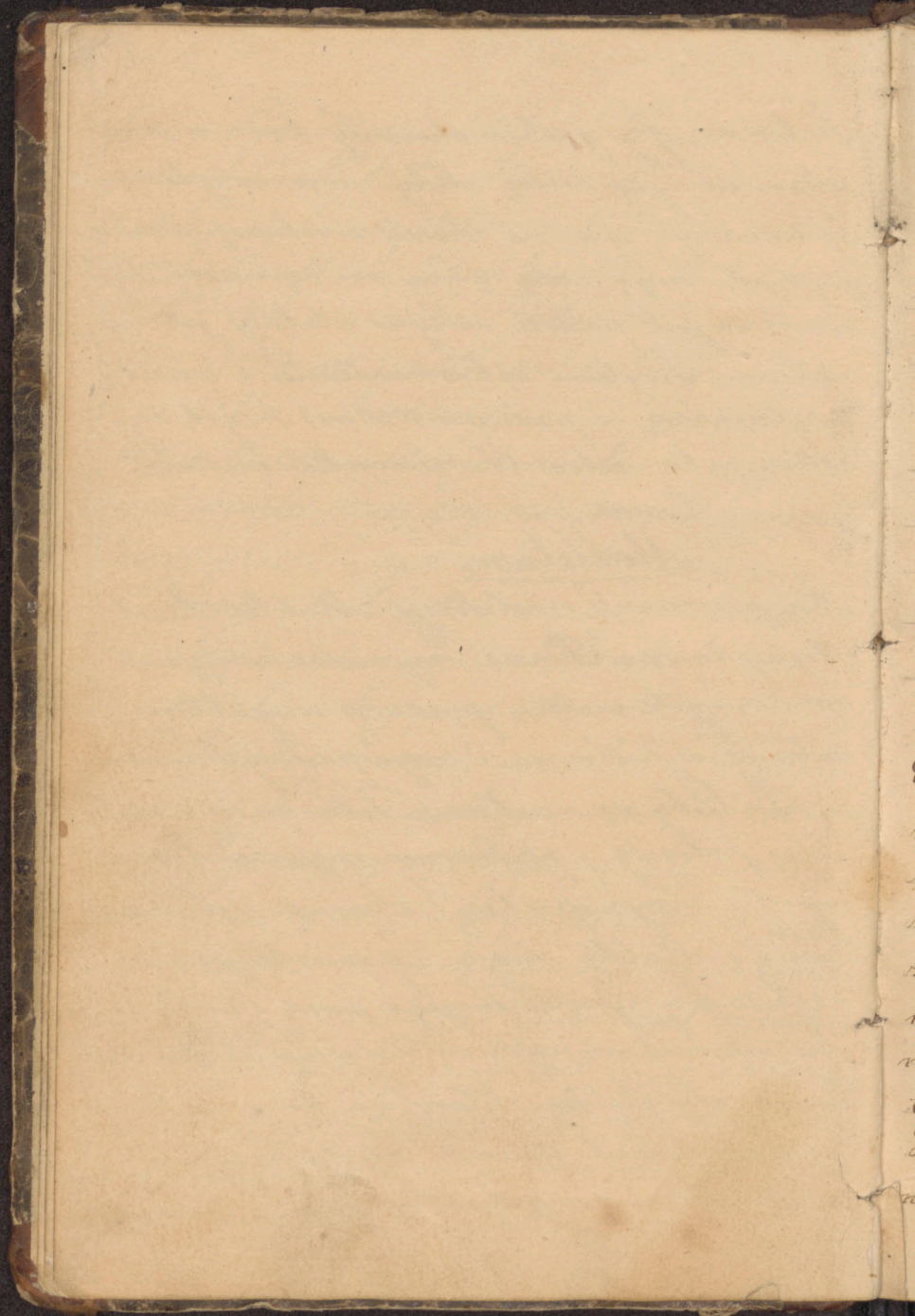
Nie pragnę tego od Ciebie, że bym miała
być wolną od wszelkich trosk; daj
mi cierpliwość, gdy cierpię, pokorę, gdy
jestem w gwałtowności; powolność, gdy mnie
obrażają; spokojność, gdy smutkiem oden-
nie nie oddalasz, aże bym się nie przeci-
wiła Twojemu świętemu wyrokowi, lecz
z największym posłuszeństwem poddała
się im, i nauczyła się tych cnót, które
podług Twoich zamiarów cierpienia
we mnie wzbudzić mają: ufność w Ciebie
napnienie się siebie samym, odwrócenie się do ru-
czy sziatorowych.

Nakoniec gdy jestem chora Ty bądź moim
 lekarzem, gdy cierpię chciej moją dolegliwość
 ci usmierzyć; gdy na chorobę środków potrzebuję,
 je w jej Twoją wolę chciej mi dopomóc, Teis-
 li nas nie jest pozwól ażebyśmy ostatniej godziny
 opatrzona Świętymi sakramentami, z wszelką
 przytacznością, i postuszeństwem, Twojch wy-
 roków jako dobra Chrześcijańska uciekali.

Amen.

Modlitwa.

Na uproszenie protekcji Matki Boskiej
 Najszlachetniejszej Panny, najmiłosierniejsza
 opuszczonych matek, powzięto w wszystkich
 miłosierdzia Królowa, i moja po Bogu nadzie-
 ja. Do Ciebie się uciekam, Tobie duszę i ciało
 moje, potrzeby i porządzenia moje, w Macie-
 reńską oddaję opiekę. J obieram sobie za
 Panią i Matkę moją, i przez błogostanione
 wnętrzości żywota Twojego, proszę Cię abyś mnie
 dla grzechów moich nie odrzuciła od oblicza
 Twego, ale dla tego któryś dla mnie na krzyżu
 przybito wisiał w oczach Twoich, przyjął
 mnie między przyjętych do Ciebie grzesznika

6
Modlitwa Świętej Filomeny.

Unieśliona Panno i Menecennicata, wielce
ukochana od Boga, Święta Filomena! napet-
niam się radością w raz z Tobą, z dziełnej mojej
którą cię Bóg obdarzył, dla chwaty Terenial
swego, na ubudowanie Króciota powruchnego
i uoczenia zastug życia i smierci Trojgi....
Takimi to dla mnie ukontentowanie, widzieć
cię tak wywyższoną, tak czystą, tak doważną,
tak wierną Terusowi Chrystusowi i Jego Świętej
Ewangelij; tak wielkimi darami w Nubie i na
nimi unieślona... Dla tego też, przykitaśami
twymi do postępowania drogą cnot gruntowych
rachycona, pełna nadziei, na widok tylu tak
zastugom Twoim wymieszonych, postanawiam
wstąpić wstąpić Trojgi, w unieślaniu
w niego z tego, i w dobita dnem wykonywania
tylko mi Bóg przykazuje... Wsprzyjmij
o wielka Święta! dziełną Trojgią przyczynę. Th
nadenmystka wyjednąj mi powruchliwore

nigdy niezmara... w noc duszy na wszystkie
kie napasie nierozważone... męzną odwa
gą która by się dla Boga radniej ofiary
porucić nie wahała... i mścić tak mocną jak
smierć, dla wiary Jezusa Chrystusa dla
Kościółki świętego Przymierza.

Do tychże także o które cię pragnę najgorętszym
affektem duszy mojej; o Święta Filomena
osmiełam się przytoczyć i nowotaskie, w ot
rzymaniu których, narównie ciałkowi, to up
ność w drabnym powinowactwie twoim pokła
dam.... Przedstaw te taski w ufności i pokorze,
które na przyoryną tej Świętej wyjącej sobie pragn
niem.... Nie może to być: ten Bóg tak do
ry dla którego poświęcał krew i życie Trze
ci, ten Bóg który w głębi Ciała i prze
Ciała tak jest hojnym w darach i taskach
swoich; ten Bóg który mię tak umiłowat
nie dla mnie umoreć raczył i chce mi dać
sobie samego w Najświętszym Sakramencie
tajemnego; perenne mi do mowi prozbowi twoim
orać nadziejom i potrzebie mojej; mając i on
sam w oznaczeniu nasu dobrze opodobanie. Czego
się spodziewam wszelką ufność i pokładuję
Nim, i w Tobie. Amen.

Hymn do Boga

Ojcie wiktow, peten chwaty,
 Chwaty bez granic ni konca,
 Z ktorogo tona powstaly,
 Ksiazycy, gwiazdy, i słońca.

Ty Jeden obecny wszedzie
 Ty Jeden unami i wnieki,
 Ma dusza wielbie miłosci
 Tyłko Twój wiktosc i lubi!

Ty Jeden: lew ktori poliscy
 Se niewidzialne przymioty,
 Ktore wraz z swiatem dziełucy,
 Wreckmocieni Twój istoty.

Cy gromiz fale pionun blyska
 Cy po kuratach brzegu roje
 Wszednie swietnosc i jawiska
 Otaczajz bertu Twój!

Lubo widzę te gwiazdy kota
Co wprostresnuach niebios tong,
Czujcie umysł pojcie' ródka
Anogicie swiatow nieis konerong. ?

Kogor to uieraiu niedruwi,
Gdy mimo wiekow ragtady,
Dziwga na sobie i rizer,
Korliciane jistestw gromady. ?

Gdyś Bore stworzył te drzuta
Jesou Twoj' otom' opika,
Troskliwość swoj' rajsta,
Uposażeniem ciotowika

7. Twoj' Taski pamise drudricz,
Lec ktor' ty pamise pojmujs,
Gdy rgaste rjcia stodyru.
Wmiej wyobrazni maluj.

Twoim jest ten dar myslenia,
Co jak drut Twojch potęga,
Ogarnia niebios sklepienia
I krawcow swiata donigga,

Tys nadat sercu mojemu
Cucia najstodniej powichy

Kiedy przebaczam bliźniemu,
Tak Ty przebaczasz mi grzechy.

Ty Boże z serca wnie tonę,
Smutek, gdy myślę przeciwnie
Rozkosz, gdy innym to czynię
Co chcesz, by dla mnie czyniono.

Tak dobroczynny przestępcy,
I dziekich słon Twoja obdarza,
Strawie swych w gryzot niemego
Nawet i pusi rbrodniańca.

Wyrzostho oras rzewkow potokiem,
Wrucas na tonc nicistwa,
Chles tak smutnym wyrokiam,
Niedodkingt mego jestectwa,

Tys mi idęsi Bożstwa udrulit,
Tys miś dary swojemi,
Tętyraie przeduricerność osimulit
Choc' jestem prochem Tary ziemi.

Dla mnie stądyer xnosz pncerota
Dla mnie owoc utote x nawa,

Wonne kłóaty zlawere ricta,
Daji Opatrnosi troskliwa!

Sirolw chwaty! Ojow ludow
W drutach Twojch niepożyty
Tworco tyłu swiata cudow,
Bore wilki Bore swity!

Tys mą powiechą jedyną!
Ty ulgę niszczysz kółej,
Ty razem z smutka przyczyną
Zetwasz nam promieni nadziej.

Tys uwarmit dumę sarata,
Wstrzymat krwi ludow potoki!
Bo Twoje kłóaty wyproki;
Kochac bliźniego jak brata.

Niech nam brakuje naswila,
Twoja dobroć, mędrość i wstado,
I poharm Twojej opieki
Niech troski nasze ostado

Niech w najtęko co sarat powiada,

Co nad nim dłoń Twoja unosi,
Twój wrochmoencosci hoteli skladu.
I Cibie tworzą sazym glosi.

Tę prośbę końców me panias,
Bo Ty następij wiesz Bore
Cum stabie mego plemienia,
Urozysluwong byci mori. —

Molitwa

o usposzerzenie postępkow przy-
jennych Najwyszszemu
Tworcy.

Dusza moja wznieśli się ku Tobie moj Panie
i Bize; wacz wystuchac przyezgwenia się Two-
go Syna a mojej prosby.

Bo Bogostaw szczerosci moich usiowan; ktoromi
powodowany chce postępowac; w obliczu twoini
podług twójjej chęci; winnio jak chce wypatniac
z wnetrudzona godliwoscia; uszyjstkie moje abowag; ki.

Daj mi mędrość; i bym poruczał twójja smięta

wolaj, a statecznie wytrwanie iżbyś się do niej pora-
cały porzucić zycia mego stosowała.

Pomóż mi, po drodze wyprawiając wiadomości do
Nihilistkiej Organizacji i sprawe iżbyś pomiej po-
stępowatała nie zatrzymując się omniafajoc bynajmniej
Wspieraj mój statek i w mych prawych porząd-
kach i nigdy nie dopuszczaj abym się spie-
wasi miotał wyrokami twojej woli i Tuskii.

Rozszerzaj mój wiadomości w sprawach tyrańskich
zabawiania i wczernego; odwracaj mój umysł od fiz-
ycznej nauki, a mój umysł w twoje obywatel-
stwo umacnij. Sprawy iżbyś walczył twych
Przykazań były głęboko wyryte w gracie me-
go serca, i iżby to były jedynem prawem. Tem kie-
najbardziej mój umysł.

Więcej mi nauki mądrości tej nauki iżbyś wie-

Kochać o miłej Bóże całego mego serca i całej Duszy
 i za wszystkich sił swoich i wszystkich ludzi
 całego świata bądź stanni Króju i wyprośia
 iak mnie samego.

Ukłoń mi się prosiszko mym bezwzględny i skłon-
 nościami i bądź mym przewodnikiem w tej kwi-
 tacji życia doczesnego wędrownce i mym public-
 arzem przeciwko wszystkim pokusom.

Sześć gdybym przez utamność ludzom wtańci-
 wa upiść waczamnie podzwignąć iaku pabtu-
 rójacy ojciec; wzbudź we mnie try sercego ra-
 lu i dodaj mi covek nowych sił do statego wy-
 twaniania w mych Dobrych chęciach i uczynkach.
 Zachowaj mnie od tego Panie w bym Drogi czo-
 łwanie miata na waczach niewyżtecznych; czo-
 kłogos mi Hugosa iu tam podobła ptaczu okweślił;

zabymy zawiądywać miata najwzrostniejszej w życiu
wzrostu sprawy i jako jest zbanowanie wielkiste.

Wyrzyc głęboko na duszy mojej ty prawdziwy i życie do-
czasne jest tylko stanem próby i doświadczenia
a same tylko Dobre lub złe uczynki mogą towarzy-
szyc mi będą na drugi świat.

Na koncu gdy stanę przed Tobą najwzrostem se-
dzia wszystkich ludzi, obchodzi się z moją zas-
konnoscia i nie dopuszcza aby dusza moja była
porobioną nieocenioną wartosci krwi
Twojej której cząstki nie mogę przelutis.

Prziewidzenie zimy Wławy

Nech ci będą drutki i uszczuplenie Gł-
cze miłosierdzia i zisnomi zstąpi na ten
swiat Jezusa Chrystusa syna Twojego
Na obciwieniu nam miłości świętej Two-
jej Na zmarzenia przecznie naszyje.

przez swą śmierć, i dla sprawnienia i aby usy-
 szy wierni wybrani używali rozkoszów ży-
 cia wiecznego.

Naprawdę mi się najstarszemu jak ty tylko byłeś
 moim zaufaniem, w twój Tosce, ktoraś nam
 przez Ustę syna swego przyrzekł; nicch
 nieżysza. Wobec w Nim potężnym, prawda
 Dziwnie po scieszce cnoty do przybytku
 tego stworzenia wiecznego.

Nie odmawiaj mi się mojemu imieniu siew-
 xym usiłowaniami do Dobrego, pomocy two-
 go światła. Udziel mi za pośrednictwem
 świętego zaufania które u moim zba-
 wiciela jak todam, swej spokoju i uko-
 nienianiu. Duszy którychbym na próż-
 no szukał w mądrości ludzkiej.

Powieliszaj we mnie co dzień i co chwila

mocną wiarę, abys ty tylko był jedynym praw-
miotem wszystkich skłonosci i wszyst-
kich czynów moich.

Przeknij Duszę moją uczuciem wrych po-
cieszających prawd o zbawieniu, których
ograniczony rozum ludzki nie może ina-
czej poznać tylko za pośrednictwem twego
objawienia.

Żeb mi nie barzajmy na twoje Boskie Przy-
kazania i nie pozwalaj iż bym kiedy stał
się nieposłuszny na twój cytos, lub iż bym
go tłomaczył miał według obywatnego lub
Dwunykładowego znaczenia.

Chęć beznajmniejszego wztrząśnienia po-
legać na twym słowie i więcej jeszcze niż
na wszelkim powabie mądrości ludzkiej.
Nieb i ziemia przemieniają lecz twoje święte

wyroki nigdy nieprzemienia.

Gdyby porow błędn omamiał moji oczy,
lub gdyby błędy mizsraty sprokojności Duszy
mojej, rzucił mi choi jeden promień Tego
Bożkiego światła; niech blaski i czystość
prawd niebieskich oswieca, moją umysł,
imnie statecznie przy wierności trzymając,
Uwier mi Panie łaski, i bym się nie spro-
ciwiat wyprohom twojej Swisty. Pretyg cho-
ia i te niestwierzenie przewyżsają moje stabe
światła. —

Byłabyś ty Panie, Istota niestwierzona, niepo-
jęta i wniechmożna, jaka jesteś wistowie, gdy-
by miernie stworzenie, ktore tyłko jest pro-
kiem i ktorego być jest odwracajira, mogło
pojąć twoje odwieczne wyroki i twoją skryty
sąd?

Chcesz być okazywym i szanowanym w wi-
rych tobie przez upokorzoną wiarę w wiermie-
nowi twych słow; a ja Ci poświęcam Panie,
tę wiarę, jako hold i ofiarę podległości synowskiej
Dokonasz więc dzieła które łaska Twoja raczyła
działać we mnie, i oddał od mojej wiary kwi-
tę pokusz, której pokonanie było by nad-
sity moje.

Leżę gdy utropienia zgarnę się na mnie,
i gdy mimo mojego przedsięwzięcia i oblitri-
cy którą dnis wobliwa Twoim ponawiam
ta wiara raczyła się chwalić i opuszczać
mnie wówczas pospiesz mi na ratunek
o Twoją łaskę.

Wówczas chaj ku mnie Twoja dobroć Głowa
młosciwioria; nie chciej kruszyć słabę trze-
ny i nie raciemiaj reszty światła kaj już
już zgasnąć mającego.

W obłokami Synów twoich Panie,

vaci miec wzgląd na ich utomne skłonności.

Ty nie odrzucasz najmniejszej odrobiny ich wiary; lecz, jeżeli się do Ciebie uciekają, przez swe wzdychania i zalecają im natychmiast Ducha twego Świętego, iżby ich wiara, gdyby tak tylko drobna, była jak ziarenko Gorczycy, wydała w nich Duszę owa, i życia wiecznego.

Polłogostaw, mnie przeto, Ojciec miłosierny, daj mi się ubłagać i czuwać, abym nie propadł w próżnym szeniu, lecz iżby moja wiara w Ciebie, w Jezusa Chrystusa, Sławięciela mego, i w Ducha prawdy który od Ciebie i od Syna Twego pochodzi, stała się codziennie rywnszą i doskonalszą.

Uważaj Bory, nie doręczaj tego, iżby lek,
konuśności, względy ludzkie lub rozumi-
wania kawodnicze, mogły kiedy oszanieć
Duszę moją, w tem stopniu, iżby się wa-
żyła w jakikolwiek bądź sposób wyrze-
cić się Ciebie.

Uważaj mnie raczej ową Bohaterską
dowagą, skłaniającą mnie do wyrzawa-
nia Ciebie statecznie przed Ludźmi, abys
mnie wznął takie w obliczu wzrystkich
twoich Aniołów w Dniu owem powsze-
pnego Sądu świata.

Uczucia nauwania w Bogu.

Panie, Ty jesteś moim Przybytkiem i moją
siłą. w Tobie jedynym pokładam nadzieję,
a nie będę nigdy zawstyżonym.

We wzrystkich zdarzeniach życia mego,
chcę proste pować spokójnie pod Twoją

Czcowna Wodzo, i chce na Twoj pomocy gra-
towac' moje zbawienie do czesnej i wiecznej
a niewruszonem zaufaniem.

Chce, o mój Boże, stracić przy Tobie mo-
ją powieść w czasie umartwienia i doznać
od twojej szlachodroblivosti ulgi, a w przym-
padku i cierpliwosci do ich wytrzymania.

Moje gorące modły przebijają się aż do
Tronu Twego: mój głos pełen nadziei
swej nadziei będzie wystuchany; ty mnie
umacniać i wspierać będziesz w tych
zdarzeniach w których pomocy proteż-
nego Przemienia błagać będę.

Dobroci i Miłosierdzia Twój są bez gra-
nic równie jak Twoja Wszechmocność;
nie masz tak głębokiej przepaści, z któ-
rejby Ci trudno było wyrwać mnie;

Twi trudnego lub niepodobnego bydzi
moze dla Ciebie, kiedy tyle dzieł dokonal
juz nad nami.

Takorikolwiek pozna moglaby byc po
moc Twoja, ja wrelakotracie nie bede
odwagi i nadziei: cierpliwosc nie od
sta mi mnie w tem przeswiadczeniu,
ze przyjdiesz na sam czas, moj Pan
wcielcu, wedlug Mądrosci Twojej i
nieograniczonego Miłosierdzia.

Pomiędzy tylu nierliczonemi Milio
nami Swiatow, Stoncow i Tstot ry
jacych, ktore wrelbia two Opatronie
Tys nigdy o mnie nie zapomniat: owsem
obsypruwasz mnie licznemi Dobrodziej
stwami w ten czas nawet, gdy mi tego
najmniej byl wart. Tcozby sie w
istocie cemma stato, gdybys choc na

41
chwile, mnie zagnoniat! Prownie
składam na przyszłość w Piece Twoje,
je mój los, a to z zupełną, podiechą,
i zaufaniem: Ty moje tylko dobro
masz na pieczy; a ja nigdy mych
obawiennych zamiarów nie uchybię,
jeżeli się z zaufaniem w Piece Twoje,
jej oddam.

Jeżeli mnie poprowadisz, po świecie,
ce cierniem ustanej, postępować
będę, pro mój bez szemrania z wu,
pełnem oddaniem się na Twoją
Świętą, wolę.

Byłbym nawet nie mógł dostrzedz
żadnego środka, wydobycia się
z niej; chce przecier szanować i
stuckać twych w tej mierze Prosz,
wradzeń; błagać Cię, będę usta,

wiernie o Meztwo i wytrwanie, a w ciem-
ności nawet ufać będę w Twoją Opako-
ność.

Podwór^o doczesnego życia mego nie jest
bynajmniej czasem podatnym do wzro-
słania nad Toba: Rozwrażenie i
Mądrość Twoich zamiarów zostana-
mi dopiero z drugiej strony Grobu, to
jest przy Wstępie do życia wiecznego
objawionemi.

Chociaż mam i powinien bym wnieść
do lepszej Czczyzny drogą, też i śmierci,
przeciwnie lekam się, bynajmniej,
ufny w Tobie, losu całkowitego me-
go umiśnienia.

Moja jedyna procięcha w tem życiu
i przy śmierci jest twoje niemyślne
Słowo: Ty racysz dotrzymać twych

16
świętych przy wrzeceń; wierność Twoja
w dotrymaniu ich, i twoja Prawda
sa tak odwieczne jak nieomyłne.

Przez Wszechmocność mego Bostkie,
go Zławiciela, zmartwychwsta-
ne, i wiernie błogosławienstwem
szczęśliwym twoim cieszyć się będzie.

Łaufaj więc, o Duszo moja, w Pa-
nu, jest On wszechwładnym Bo-
giem, Bogiem wszytkowiedza-
ym, Bogiem miłosierdzia cunwającym
nad wszytkimi krokami twojejmi.

Skarby Łaski jego są nieprzebrane;
on Cię wspomagać będzie; spusć się
Duszo moja na Pana, i nie prze-
stawaj wielbić Tego Świętego
Imienia.

Dziękczynienie za Łaski.

Panie, przeszyci Serce moje skrusza, prze-
niknij mój umysł i zalem, otwórz wargi
moje, aiechym Cię mogt kłagać w rywey
wierze, w zupełnej nadzieli i ufania, i w
czystej proźbności.

Chce ogłaszać wysoce twoje Czynny, twa łagę,
Drość i Dobroć: gdyż Ty więcej wycry,
Teś mi dobrego, a niżeli Usta moje opo-
wiedzić i dołają.

Od chwili mego przyjscia na Świat, zachca-
Teś mnie obsypywać Dobrodziejstw, nie
przestajesz, mnie dotąd niemi otaczać,
jak tańcuchem, którego ognia sa
nieprzelezione.

Nade wszystko, dziękuję Ci w ukruciu naj-
głębszego Uszanowania, i es' mnie obda-
ryt Duszą, udarowaną przymiotem
poznania mego Twórcy.

O ileż uszlachony zostalem! gdy smiem
 umieścić pomiędzy tylu ogromnych
 i liernych ciał Niebieskich, które
 twa potężna i Wszechwładna Prawi-
 ca jednym tylko skierowaniem z ni-
 go wydobywszy rozsiata po niemi-
 rzonej przestrzeni sklepienia Niebie-
 skiego!

Prawda jest iż ja co do mojej materyal-
 nej rozciągłości; jednym tylko jestem
 punktem w porównaniu z temi
 ciałami; lecz, ileż serce moje wrnosi
 się i chlubi; gdy rwnia się tem ogromne
 ogromne masy niemożę ani pomysleć
 o Swym Twórcy ani uznać swej Godności!
 Wszystko co tylko w Wyższem Świecie
 rusza się i rżyje morwi za Wspaniałością
 Twojego Najestatu: lecz Dusza niemierni-
 telna, która mnie uarować raczyłeś

stawie Cię nieporozumienie dzielniej.

Harida Proslina nosi wprawdzie na sobie
ceche nieograniczonej twojej Mądrosci, lecz
żadna z nich nie zna Ciebie: ja zaś wiem,
i poznaję, ziem jest na obraz i podobień,
stworzone twoje stworzony.

Nastem szerególniej xalery Szlachetność
i pierworzenstwo meje nad wszystkie inne
istoty, i że tu już na ziemi wygusam szczer-
cia wysytkim innym tworum odmówię,
nego, że mogę Cię uercić Cjce Kiebies,
ki, i syna Twoego a mego Tawcę i
Ducha prawdy, który od Cydnóck
Targzie pochodzi. —

Prośba o szczerliwa i dobra
Smierć.

Harida chwila przedturajaca życie mo-
je jest nowem darem, który od Ciebie
dobieram Wszecchnoony Panie i Tawco

nieprzełiczonych Szwiatów i Stoiów! 18

Leż takie karida chwila zbliża mnie
coraz więcej ku Kresowi i Smierci, Sa^{ca}

Dużo wrocności: prędzej lub później
nadejdzie moment który będzie ostatni
nim wątkiem pasma życia mego.

Z górnego Tronu sprawiedliwości twojej
wydales nie cofniony wyrok śmierci
i nacały rodzaj ludzki.

Na karales Trybowi przyrodzenia, iżby
ciało nasze po śmierci rozdzieliło
się na te same pierwiastki z których
uklejone było; a w tem samym
zapewnieniu śmierci nie nam nie
nierostawites prócz niepewności go-
driny, w której dusza oddzieli się od
cielesnych awłoków.

Tę ludzi nie użyj więcej sztyku
dnia dusiejsiego; nie jestre podobna

vrevra, abym i ja takie nie miał być
z liubly tych!

Powinienym o rozpac być przyprowadzonym
z powodu tego co mnie spotkać może, gdybym
nie miał Posrednika, w którym na-
lezy mieć zaufanie przez wiarę, i któ-
rego zastugi potrzebować może będą
w czasie gdy śmierci okretniac' będą.

Wimie tego Boskiego Posredniego
wycer mi Łaski, Gdzie mi osierdzia
i abym umart śmiercią, sprawiedli-
wego Chrześcianina.

Lezy irby sobie na tę Łaskę zastwyci,
resztą życia mego, gdyż powinna
zyciem sprawiedliwego orar zyciem
Chrześcianiskiem.

Chwila tenarniejsza jest moja jeszce;
dopiero co mówię a już bydr' może na
smie! Coż ca Prekojmia trawecyć
mi może za stugie zycie. a gdy ostat

ni dzień nadziei, czy sposobnym
 będę przygotować się, & do tak wariety
 podwojny wierności w serod bolów
 dormanych w chorobie mając prośbę
 tego ciała nycieńzone i odurrate
 zmysły?

Gdy zaś dziś jeszcze widzę, słyszę, czuję
 chce więc zastać Ci prośbę moją
 gdyby prosba ta była ostatnią
 w moim życiu.

Thorystam z tego czasu z lawrenne,
 go którego mi dotąd jeszcze widziałeś
 dla nawrocenia się do Ciebie, o mój
 Cyre w skros' przeniknij ziałem
 zawszystkie grzechy moje również
 jak i peter najstarszego zaufa,
 nia w nieoszacowanych zasługach
 mego Zbawiciela.

Wyrzaje przed Tobą wszystkie

me obłąkania i zatajuje skruszeniem i
wyrokowaniem Sercem, ciem li się tak
często narazit przestępując granice
Świętych przykazań Twoich.

Baranku Boży, zagradsz grzechy,
które tak ciężko obarczają Duszę
moją! Tyś się sam wydal na niwie,
niona ofiarę dla sprawiedliwości
Bożej; nie dopuszczaj i żeby dobro z
Niej na mnie spływać ośmiąta!
Niech krew Twoja spływnie na mnie,
nie żeby mnie polepic, lecz żeby
mnie oczyścić ze wszystkich mych
obrodni; gdyż podług tylekrot,
nego, a własnego oświadczenia
Twojego nie chcesz śmierci grzesz-
nika, ale jego nawrocenia i
szczęścia wiecznego.

20

Z głębokości więc serca mego odwo-
tuję się do Ciebie Panie Lastepów,
Ojciec miłosierdzia błagam Cię go,
ręczę o Twoą nademną Cięskę; zieleń
Laskawosci Twojej iżby mnie powie,
szat i wzmocniat w moim zgonie.
Urocia najszerszego ziału, najcięższej
wiary najstalszej nadziei, najczyst-
szej ku Tobie miłości byż mają
najwarnejszą rarem ostatnią
Sprawa życia mego, a gdy nadziei,
Dzie chwila stanowiąca śmierci mo-
jej, niech ostrzem moim westchnie,
niem będzie to: "Panie w Trzece Two-
je polecam Ducha mego!" —

BUK

Modlitwa.

Do S. Stanisława.

Patrona Polaków.

Święty Wielki w urody Pana
Synu prawy polskiej ziemi
Oto prośba, krewią, polana
Tych! co winni być wolnemi.

Spójrzuj z Nieba tu do kota
Spójrzuj na tę biedną ziemię,
Głos boleści i mój... sam... wota:
"Wybawia nas Ty, polskie plemię."

Bóg wysłuchał twych prośb i awdy
Wbudził zmarłych i grobu tana
Aby poprosić święte prawdy.

Szatan'skie szkrusyc' ramiona.

I tris w Polsce prawość tonie
Oca przemoc nas przygniotła
Na Polaków wolne skronie
Zelarny wieniec uplotła.

Wylaw wylaw lud anękany
Wabudź Chwobrego Bolesława
Wabudź Jagiellow dzielne Tany
By stwierdziłi nasze prawa.

Przebudź! Kabaławskich rycerzy!
I Wrystkich Polski obrońców
Niech ciemność ca' nasz uwierzy
Ze wolności nie ma końców.

Święty, Święty, Sprawiedliwy

Ustysz braci twoich jęzki
Oto dzieci polskiej niny
Lebrzą, wsparcia twojej ręki

Westknij tyłko: Wielki Panie
Niechaj Polska krew nie cieknie
Stan się Polsko, Bóg wyrzeknie
I Polska wolna, się stanie

Gdy stwiałeś twego wroga
Pomniekali ciato Święte,
Ludownej Wzrostmoony Boga
Trosty się, ciotki prociele

I dzisiaj niecie tyranij
Polską, ciemię rozszarpali
Z wolności... sieró, lub kajdany
Tej zgnebiomy synom dali.

Niech pwrze twe S. rany
 Błagamy Cię try Królowem
 Uproś aby Pan nad Pany
 Porwolit się, wrosć tej ziemi

Otrzymaj try biednej sieroty
 Ułul matek głuche jęziki
 Nie daj umierać z tęsknoty
 Lub x w podziemiach z katarzki.

Uproś jeszcze takie lata
 By na wszystkich krańcach świata
 Powtórnyły Ludów echa
 Ciesi i chwata w młokom Lecha!

Niechaj jeszcze stary Kraków
 Rozweseli tęskne lica

Tablica pamięci, swych rodaków
"Boga i Rodzica Dniewica. 1848. r."

Wzbudzenia serca, i Modlitwy o wy,
Konanie powinnosci chrześcianskich.

1. Wzbudzenie Wiary.

Gdzie tylko myśl moja, i obrót
obróć, wszystko, co tylko przy
sobie i okolo siebie widzę, i czuję
mocnym głosem powiada mi, iż
jest Bóg, który Niebo i
Ziemię stworzył, i co tylko jest
w ziemi na ziemi i nadziei,
mia, Tego istność jest nieważ,
płiwa, wszechmoocność jego
wskazują mi miliony stworzeń,
wron, które i niego stworzył;

Dobroć jego porządkiem utrzyma,
 ma tego wszytkiego, a ma, Drosć
 z wrażeń, dzenia całym światem.

W serce moje wpoit prawo oby-
 czajności przez które wuję się
 być świadomą, tak Dobrych
 jak a tych moich czynności.
 Wierzę o Borecie jesteś wszę-
 dzie obecny, i pragnę Cię wiel-
 bić Dobremi myslami, stowa-
 mi i czynkami. Przez
 Ciebie przysztam szczęśliwie na
 ten świat i przez Ciebie zosta-
 tam opatrzoną, zdolnością ciała
 i duszy, które nauką, zastana-
 wianiem i pilnem ćwiczeniem
 się, pragnę na cześć Twoją wyksztat-
 cić.

Lech cnuje w sobie, Bóże! moją wstrząśnij
Do Dobrego i widać wielokrotną, nie
Daj pomiędzy ludźmi; a mówisz
to byda, aby kto pod małym
i sprawiedliwym rządem Twoim,
im miał cenić się, dać i nieść,
częścią nie a swego przewinienia
Niestety,orum mnie tu pod,
budza i niepokoi, a słowa Twoja
jeś święte, daj mi widać i krod,
to wszy, thiego atego w piero,
rych rodzicach, i nauza mnie
o litosciwej Dobroci Twojej i mi,
tosci, jaka, a karates' da ich
uratowania. Chiecales' mi
dać Syna Twego, aby s kłodę
grzechow, wynagrodził i od
aguby ich uratował: co się też

i aiscito; przyszedł tu w czasie Synu
 Twój, Terus, Bawiciel świata
 nauzac o błąd, karych i wybawie
 ich z grzechu śmiercią swą krzy-
 żową. Wierzę w Siego, i mam
 się za szczęśliwą że przez Chrysta
 święty zostatam a nim atazrona?
 Nauka i przykazań Jego ma
 mi służyć za prawo wszystko,
 Niek myśli, słów i czynności mo-
 ich; bo wiedzieć sama wiara
 nie może mnie zbawić; jeżeli
 mego serca w ciele doskonałość
 i mojej wiary w rybnkami to jest:
 sprawiedliwość i świętobliwość,
 iż umacniać nie będę.
 Własnymi siłami nie zdolatam
 tego uskuteczyć; lecz Terus Chr.

Syn Twój, Ojciec Niebieski. Aestat
przyobiecane go Ducha Twego Świętego,
tego nawróconym do Ciebie, który ich ser-
ca w mocie w wierze i miłości, jedności Trój-
cioty świętego ustanowit i naznaczył im na-
dzieję w wiecznej szczęśliwości przez zachowa-
nie wiary i mioty. Wierzę w Ciebie, który
jest taki Twój jak i syna Twego Du-
chem Świętym i spodiewam się na jego
natchnieniem porwać światło Niebieskie
a w tem wznawim na Tego pomocą, przet-
nie obowiązki moje. Serce moje pro-
winno być zawsze otwarte na Tego napomni-
nień otwarte; pręto mi nie chce ani my-
śleć ani czynić dnia dzisiejszego pręwie-
cam mi duszę i ciało moje i pragnę pod Tego
obroną, zostawać na zawsze godnym Tego
mieszkańcem.

W takich myslach i postępkach mogę
 a powiecha, spoglądac' na przyrtość po
 śmierci mojej; skorożyc' będzę probrin
 nie i swięto bliwie: bo w Tobie Chryste
 Teru! najwysze dobro moje i naji
 dzę na całą wierność i martwych wsta
 nie ciata i unieblieniu, które przy
 biccates wiernym Twym wamawcom
 Amen.

V. Modlitwa i uwielbienie
 serca do adania się na
 Opatrzność Boga.

O dobry Boże! gdy wierzę, i co tylko
 jest na całym świecie, to wszystko
 stworzyłeś Twoją, nieskonioną, wszech,
 mocnością, mądrością, i dobrocią,

mogłabym choć na chwilę przypu-
ścić myśl powontpiewającą, abyś to
wszystko miał a mniejszą, wszech-
mocnością, i Dobrocią, utrzymywac
i a mniejszą, mądrością, przywo-
dząc do skutku? Widzę, stonice, księ-
życ i gwiazdy odbywające swój bieg
roczny i dzienny w najlepszym ps-
wach; tysiące lat upłynęło, a
wszystko jest w tym stanie doskona-
łości, jak wyszło a raz, k Twoich, o
Bogie Stworco nasz, żadne a tych
ciał ogromnych nie nadpsuto się,
nie zmieniło miejsca w którym
je osadziłeś, nie reszta a trzonu swego
który mi wskazałeś.

Widzę, ptaki powietrzne które

ani sieją, ani zbierają, zapasów i
 Opatroności Twojej, do sytu na karmio,
 we; widzę Kwiaty pełne, które
 ani przędzą, ani szują, pięknie
 i ordośnie przybrane! i miatriebę
 się, stworzeń, najdoskonalsze Twoje
 stworzenie, o Boże, mniej cieszyć
 a Twojej Główniej opieki i osroczki,
 mocności cieszyć w swem utrzyma-
 niu, a Twojej dobroci i spokoju,
 miu swych potrzeb, a Twojej mądrości,
 ci w prowadzeniu go do przexmao-
 nego mi celu?

Nie jedno w prawdziwie odarza sie, i
 dajom w tem zyciu, i w tamie naj-
 wreszcie się, trafia cie najlenszy ert-
 wiek, najwiecej tu cierpien' pono

sić musi. Lecz czy i tu nie obciążę się
Twoją ojcowską opieką, która odry-
wając go od amtkości aemsknick
wymaga po nim dowodów przywiz-
nania ku Tobie? wszak bez woli
Twojej i jeden włos z głowy cztowicha
spasć nie może. Jestto więc dopuszc-
zenie Twojej woli o Bore! gdy sty-
szę mnia, ile postępuje; lecz ja wte-
dy powinnam skarać i z Twemi
stowu nauzoną, szlachetniej, myśleć
i lepiej postępować sumienn.
Tak: choroba, ubóstwo i puzesła,
dowanie, które na nas rzetasz, są
tylko doświadczeniem Twojem,
przez które powinnis' my się stać
lepszymi i rozumniejszymi.

Samem nawet wielkie odmiany
 w świecie, są, mają, Trzymi urzędze-
 niami, które utowielha sposobia
 do Krolestwa Twojego. Ca jakaz
 pocięcha, ufnoscia i spobojnos-
 cia wolna od wszelkiej obawy
 i trosk, mogę się oddac Twojej
 ojcowskiej opiece, wiedząc, że mnie
 do szczytliwosci!

Leż mamrę już sta tego opuszc-
 ręce od pracy, stać się niczym
 o nie się nie starać tylko się ca-
 kowicie spuszczać na Twoją Opatr-
 nosć w lenistwie i próżniactwie?
 Ach nie, o Boże, ja wiem, że Two-
 ja Opatrnosć tylko swiętobliwo-
 ci i pracowitości błogostawi.

cie próżniaki, leniwicy, nawet da-
rów Twoich porzucać nie powinienem
jakoś ich nie godziem, jako odstę³ pusz³
cy od Twojego postanowienia, o Bóże
którego go przeważałeś do pracy na
ziemi, aby w pocie czoła swego przy-
wat dary Twoje. Najpierwej w pro-
ście postug nauki. Zawzięcia
powinno nam szukać krolestwa
Twojego to jest: starać się być po-
bożną, dobrą, przeciwą i enotliwą,
a tem samem pracowitą, pilną,
oszczędną, dobroczynną, wrystliwą
Duszy mojego obrac' na udoś-
konalenie i wykratkienie taki
Duszy jak ciała mojego, i postug
mojności, sposobie się do naleriętego

pełnienia obowiązków stanu, w
 którym mnie Opatroszc' Twoj³
 postawi, lub jui postawita. Wtem
 usilnem staraniu mog³ się bez
 piecunie oddać prowadzeniu Two
 mu, a wszystko, co mnie tyłko spot
 ka, czy po ciecha, czy smutek, wyj
 dzie na dobro moje. Oby wiara
 moja w Opatroszc' Twoj³ dobro
 tivy, Gire! nigdy nie upadala i o
 by się zawsze obarywata w ucyn
 nach probności, i dopetnieniu
 obowiązków! Przyjijij mnie, pod
 obronę Twoją, i wspieraj łaską, a
 bym zawsze była probna i dobra
 a potem niech się stanie onajswięt
 sza wola Twoja de mną. Przez

Terusa Chrystusa, Syna Twego, Pa-
na naszego. Amen.

3. Wzburzenie serca i. Mo-
litwa Dzieńkowienia
Bogu.

Wielkie i liczne są dobrodziejst-
wa Twoje o Boże! Wtoremi
udarowales' wszystkim ludzi i
innie. Ktoby potrafit o nich
zapomniec' i nie skladac' Ci
nalernych dziękowań? Ty mi
dales' istnienie i życie, Ty udarowa-
les' ciato i duszę moję, tak rac-
nem i zadowolnościami. Dusza na
obraz Twój stworzona, ożywia
ciato moje. Dusza na obraz Twój
stworzona. Ty jej udzieliles' odd-
ności myślenia, chęci i wiarę.

24

Ty ją przejąłeś miłością, prawo-
dy i dobrego; Ty wyczyłeś pamięć,
i do utrzymywania wszelkiego
dobrego; a myślow cięta, dla
pojmowania rzeczy zewnętrz-
nych, mowcy do udzielania dru-
gim, swych myśli i umiejętności,
ci, *Ach! Boże!* czemże jest
ortowiek, że o nim pamiętasz i
syn ortowiczy, że go tak wrcit?
Lecz Twoja miłość nie przestata
dotąd mieć o nas starania. Swięci
stonce, ogrzewa i orywia ziemię, a
by te owoce wydała, których do
utrzymywania potrzebujemy; dla nas
w nocy przyswieca księżyc i gwiaz-
dy, dla nas ziemia pitoży swo wyda-
je

nie tylko na czas pokojenie konie,
cznych potrzeb, lecz i dla wygody
i przyjemności. Wszystkie więc,
wzrostają dla naszego wyzłudni
postugi. Morza, wody rzeki
stają do abliczenia ku sobie ludzi
i utwierdzenia iin zamiany swych
wyrobów i ptodów przyrodzenia.
Ach Boże jakże wiele uczynites
dla przyzłudni wygody naszej!
Przecież to co uczynites dla duszy
naszej i jej wiecznego abawienia,
przechodzi w szelkie pojzcie.
Stworzytes ją niesmiertelną, i przyzł,
znaczytes ją do innego zycia,
po ukonieniu dni swego piel,
grymstwa narciemi do zycia
pełnego poeich i szelkiowos,
ci

przejdź Tronem Twoim, które ³⁰
na wieki mieć konicarnie będzie.
A gdy niestety! przez gorczyjow,
bawieni zostaliśmy niegdys'
tej skrośliwosci a Nieba przy
szedł do nas Syn Twój, stał się
ctowielkiem, poniósł męki i
smierć krzyżową, aby nam przy
wrócił utracone prawo do Nieba.
Ach Boże jakże Ci potrafię nale
żyć Dzięk i cześć i za te dobro
dziejstwa. A cegorzi jeszcze dotąd
nie czynisz bez ustanku i dawa
ta i duszy naszej! Ty nas utrzy
mujesz i wszystkie stworzenia
do naszego dobra i wyzka stwiaz
ce; Ty nas żywisz i nawrasz
Ty bronisz i cackowujesz.

Modlitwa.

Ty! coś przejrzał Cielka dotk.
Od kolibki do mogiły,
Borze daj mi tyle siły,
Bym spełniła twoją wolę,
Błagam Cię z upokorzeniem,
Bądź mi stróżem i obrońcą,
Aż pod taką świętą nastoną,
A gdzie się z moim przeznaczeniem,
A gdy mnie wszystko porzuci,
I nadzijsię legnę w grobie,
To mnie cędry po mnie smęci,
Wszystko to poświęcam Tobie.

Amen.

Ty nas chłostasz dla naszego dobra;
Ty leczyś i pocieszasz; Ty przebaczasz
nam grzechy, i poświęcasz
nas; Ty kierujesz i radujesz nami;
Ty mieszasz pomiędzy nami i
do pomagasz we wszystkich naszych
przedsięwzięciach i ratunkach.
Ach Panie! Któż ci wdota należą
te dzieki i tożycie! A co dopiero
gdy na siebie wrócisz uwagę, gdy
duszy mojej odnaczone
Twoimi szczerymi dobrodziejstwami
mi porwają i zwrócisz! Ach Boże
gdy nie zastanawiam jak szczerze
miałobyś nademną opiekę od dziecin
stwa aż do tego czasu jak miłościwie

mojej niełajności wśrodku
nosci do grzechu, wzbudzaś twoje
sumienia i wstrzymwałś od grze-
chu jak mi dobroćliwie przeba-
tes gdyś przewinła, i łomności
a wśrodku blagata liś mi-
sierdzie a jaką łaskawością wdrze-
łiles' mi swiatta i odwagi do po-
stepowania na drodze bawienia.
o jakier' ci serce moje' żęch' i to-
ryc' potrafi? oto wcelbie' będe-
dobroć i miłość Twoją, i starać się
aby ci się podobac': bo takie po-
dziękowanie jest ci najmilsze.
Dusza moja nigdy nie zapomni
o Dobrodziejstwach Twoich i ile

Dosta wielbic' i stawić $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{3}$
 w starych naukach swoich, prohić
 w Niebie i Świętemi na całej wieki
 Doskonale uwielbiać nie, rozpamię.
 Amen.

1

